

skab paa dette Omraade viser, at han ikke er trængt tilstrækkeligt ind i den Ordning, han er Ordfører for.

I øvrigt skal jeg ikke vende tilbage til meget af Diskussionen fra tidligere Tid, men noget af den ærede Ordførers første Tale gør det dog nødvendigt, at jeg tilføjer nogle Ord. Naar det ærede Medlem mente, at de Tal, jeg havde meddelt i Folketinget, og som omhandlede dels 6, dels 5 Maaneder, var saadanne, at Enderesultatet ikke var videre oplysende, maa jeg tværtimod mene, at det, som jeg skyldte dette høje Ting, var just denne Opstilling, thi det, som jeg benyttede som Grundlag for min Opstilling, var, hvad der var meddelt tidligere angaaende Indenrigsministeriets Budgets samlede Udgifter, og det, jeg havde at gøre Rede for, var, hvad der nu yderligere vilde komme til det Beløb, som var nævnt ved den Lejlighed; her maatte jeg selvfølgelig regne med Oktober Maaned, fordi den ikke havde været omtalt i Bemærkningerne til Skatteudvalget, hvor Redegørelsen blev givet, idet der ikke paa dette Tidspunkt var truffet nogen Ordning vedrørende Oktober Maaned for et Par Sagers Vedkommende. De 50 Mill. Kr., som jeg nævnede, var altsaa det Beløb, som bliver at lægge til det Tal, der var opgivet ved en tidligere Lejlighed, og derfor var Enderesultatet netop saa oplysende, som det burde være. Set i Forhold til de 50 Mill. Kr. bliver Tallet nu at reducere med de 7 Mill. Kr., hvormed i dette Lovforslag Udgifterne formindskes. Det er bedst, at det ærede Medlem bliver klar derover, da det ærede Medlem ikke synes at være det helt.

Med Hensyn til Uoverensstemmelserne mellem Tingene skal jeg endnu kun sige, at her i Tinget gjorde det ærede Medlem sig til Talsmand for, at der skulde stilles 2 Kr. 66 Øre pr. Indbygger til Disposition i alle Kommuner til Ordning af Flæske- og Mælkeforhold, hvad enten vedkommende Kommuner havde Flæske- eller Mælkeopgaver at løse eller ikke. I Stedet stiller dette Lovforslag ca. 6 Kr. pr. Indbygger til Disposition i Kommuner, hvor Mælke- og Flæskeopgaver er at løse. Den socialt og finansielt utilfredsstillende Ordning, som det ærede Medlem foreslog, afviste jeg ved første Behandling bestemt, fordi jeg kunde sige, at den ikke kunde føre noget Sted hen, og jeg kan ogsaa udtrykke min Glæde over, at de Tanker, det ærede Medlem i saa Henseende har gjort

sig til Talsmand for, ikke kom til at spille nogen Rolle i Fællesudvalget.

Hvad Spørgsmaalet om Syltesukkeret angaar, mener jeg at burde gøre en Tilføjelse til det ærede Medlems Bemærkning. Der var indenfor Udvalget en vis Sympati for Tanken om allerede nu at gaa til en Forhøjelse af Syltesukkerprisen eller rettere sagt Prisen for den Ekstraktion til Syltemaanederne, der var Tale om. Denne Sympati strakte sig dog ikke til den ærede Ordfører og hans nærmeste Meningsfæller. Derfor maatte Spørgsmaalet bortfalde, skønt jeg havde Indtryk af, at man fra anden Side vilde have kunnet tænke sig, hvad jeg antydede, at gaa ind paa nu at fastsætte Forhøjelsen af Prisen paa dette Sukker, som jo dog væsentligst bruges af den mere velstillede Del af Befolkningen, imod at anvende en mindre Del af dette Beløb til Foranstaltninger for Mælkens Vedkommende, f. Eks. saaledes, at baade Statskassen og Forbrugerne i denne Vinter indvandt en Fordel.

Naar det ærede Medlem mener, at Lovforslaget er væsentligt kommet til at handle om Nedsættelser for de mindre velstillede, maa jeg gøre opmærksom paa, at det handler om en ensartet Nedsættelse af Prisen baade for Sukker og Mælk og for Flæskestets Vedkommende om en Ordning, som tillader Kommunerne at supplere den saaledes, at den ogsaa kommer alle til gode. Det virkelig nye i Lovforslaget er altsaa en Administrationsordning, som vil volde Vanskeligheder indenfor Kommunerne, samt de ca. 7 Mill. Kr.s Udgiftsbesparelse. Det sidste er vist det allervæsentligste.

Til allersidst vil jeg, for at der ikke skal være noget i det ærede Medlems Fremstilling, som ikke er berørt, gerne dvæle ved en Bemærkning, han fremsatte om det Tal, 3 Kr. 50 Øre, som er nævnt, og hvoraf ærede Medlemmer maatte kunne faa det Indtryk, at jeg paa ubillig og urimelig Maade havde fæstet mig ved en 10-Øre. Det ærede Medlems Udtalelse er ikke helt fyldestgørende. Spørgsmaalet fremkom paa den Maade, at paa et vist Tidspunkt udregnede man, hvor meget de 8 400 000 Kr., jeg havde talt om, vilde udgøre pr. Indbygger, og kom til Tallet 3,72. Der blev saa Tale om, at man ikke skulde stille det til Disposition for Folk over en vis Skattegrænse, og derefter foreslog de Konservatives Ordfører (Piper), at man rundede Tallet af til 4 Kr., idet han sagde,